

KERSTWONDER

Zes dagen waren ze al onderweg
over hobbelige wegen.
Van Nazareth naar Bethlehem
viel de afstand wel vreeslijk tegen.
*

Sint Jozef schatte die op zijn kaart
honderddertig kilometer.
Het kwakkelende winterweer
werd alles behalve beter.
*

Hoe kon de landvoogd toch juist nú
zo'n volkstelling bevelen.
Die afstand en dat barre weer
konden hem wellicht niks schelen.
*

Iedereen van Davids stam
moest zich in Bethlehem melden,
waar ze op het raadhuis nauwgezet
alle koppen en kopjes telden.
*

Voor Maria leek deze verre reis
met het uur nóg mijlen langer.
Zij was, volgens de Heilige Schrift,
op dat moment hoogzwanger.
*

Gelukkig maar dat de ezelin
haar geduldig had gedragen.
Hoe hield zo'n lastdier dat toch vol,
nu al haast zeven dagen...
*

Aartsengel Gabriël had mooi op tijd
al die ellende in de gaten.
Hij heeft dan ook met engelenpoed
zijn engelentoon verlaten.
*

In zijn heldere doorluchtigheid
had hij zo'n vaag vermoeden
dat hij het goddelijk kind
voor zeker onheil kon behoeden.
*

Hij wist dat ginds in Bethlehem
alle herbergen vol gasten waren.
Gabriël wilde daarom het heilig paar
dreigend ongemak besparen.
*

Het Kerstkind ginds in een beestenstal?
Wie zou zo iets geloven?
Waarom dat het juist hiér moest zijn
ging zijn engelenpet te boven.
*

Gehaast wist Gabriël heimelijk
uit de hemel te ontsnappen
om daar op aarde die rommelige stal
nog rap wat op te knappen.
*

Aangekomen bij de stal
inspecteerde hij die eerst van buiten.
Hij gebod meteen de oostenwind
niet door de kieren heen te fluiten.
*

De wolken werden vriendelijk verzocht
zich kalmpjes te gedragen
en met hun tranenovervloed
het Kerstkind niet te plagen.
*

De lantaarn in de stal werd verzocht
slechts bescheiden schijnsel te geven,
en niet naar feller dan de heldere straal
van de kerstster te willen streven.
*

Wát een ravage in die stal,
waar moest hij toch mee beginnen?
Vooruit, dan maar meteen op jacht
achter de mieren en de spinnen.
*

Al het ongedierte sloeg nu op de vlucht,
zelfs de allersloomste slakken,
van onder een poot van de haverkist
alle kale kakkerlakken.

Uit een versleten schapenvacht
verjoeg hij duizend luizen.
Als laatste vond hij achter een zak
nog een nest vol jonge muizen.
*

Veronderstel dat Maria mogelijk
van een muis zou kunnen schrikken!
Dat klusje was nu ook geklaard,
nu het hooi nog wat netter schikken.
*

Alleen de ezel en de os,
die mochten natuurlijk blijven.
Gabriël moest van de kou
wel even zijn handen wrijven.
*

De ezel, dat is ons wel bekend,
die in het stro wat lag te dromen,
zou straks wel voor de verre vlucht
naar Egypte van pas kunnen komen.
*

Die kolos van een os, zo log en lui...
Och, daar zullen we maar over zwijgen.
Want zelfs geen hemelse legerschaar
zou die van zijn plaats kunnen krijgen.
*

Gabriël plaatste nog her en der
wat engeltjes in alle hoekjes,
engelenkopjes met vleugeltjes,
die ge wel kent uit uw kinderboekjes.
*

Die hingen daar roerloos stilletjes
tegen de daksparen te waken,
zodat Sint Jozef in geval van nood
niet in paniek zou kunnen raken.
*

Ge wist maar nooit of dat er soms
iets boosaardigs kon gebeuren.
Elk engeltje kon nu vanaf zijn plek
mogelijk dreigement bespeuren.
*

De machtige engel sloeg nog gauw
een laatste blik in de ronde.
Met één vleugelslag ruiste hij hemelwaarts
nu alles was gekuist bevonden.
*

Maar toch was Gabriël iets ontgaan!
Nee hoor, geen kudde schapen...
In het stro op de bodem van het kribbeke,
daar lag nog een vlo te slapen.
*

Ja zeker, dit piepkleine wezentje
lag daar nog veilig verborgen,
niets wetend van Gabriëls schoonmaakdrift,
noch bevreesd voor enige zorgen.
*

Dat een engel niets met vlooiën heeft,
dat zal ons niet verbazen,
ook niet dat één vlo hiér was ontglipt
door de spreekwoordelijke mazen.
*

Toen het grote wonder was geschied,
en het Kerstkind was geboren,
zo zalig daar in het kribbeke lag,
was er geen zuchtje meer te horen.
*

Weldra konden de engeltjes onder het dak
het niet meer houden van verrukking.
Als duiven fladderden door de stal
en brachten mekaar in verdrukking.
*

Ze wapperden het Kerstkind balsem toe
met welriekende hemelse geuren.
Ze vouwden hun vleugeltjes als waaiers uit
met schitterende regenboogkleuren.
*

Anderen schudden het stro mooi recht
of begonnen de halmpjes te schikken,
zodat niet het kleinste halmpje
het Kerstkind zou kunnen prikken.
*

Daar ontwaakte plots de vlo in het stro,
door het geritsel en het gerommel.
Bevangen door een hevige angst,
nam ze de vlucht voor dat gestommel.

Vrije bewerking op rijm
door Johan Biemans van
Worüber das Christkind lächeln müszte
van Karl Heinrich Waggerl (1897 – 1973)
omgeving Salzburg
Illustratie:
Marijke Schoenmakers – Nouwens

“Nu zit er weer iemand achter me aan”,
zo dacht ze - allicht uit ervaring -
dat iemand haar vermorzelen zou...
een natuurlijke vlooiënverklaring.
*

Ze vluchtte in het kribbeke rond
met haar vlooiëncapriolen,
en heeft zich rap in uiterste nood
in een oortje van het Kerstkind verscholen.
*

“Vergeef 't me”, fluisterde ze ademloos
“maar ik moest hier wel voor kiezen,
anders zou ik door die moordenaar
mijn leven nog verliezen”.
*

“Zo gauw ik kan verdwijn ik weer,
mijn Goddelijke Genade,
help mij toch uit deze nood,
ik kom bij u te rade.
*

“Laat mij zien wat ik moet doen,
hoe dat ik kan ontvluchten.
zodat ik die boze moordenaar
niet langer hoeft te duchten.
*

De vlo kreeg plots een helder idee
hoe een haalbaar plan te maken.
Ze zag voorwaar een schone kans
vlug en veilig weg te geraken.
*

“Luister”, fluisterde ze tot het Kind,
“Laten we eens bekijken
of ik misschien met al mijn kracht
de kruin van Sint Jozef kan bereiken.
*

“Vanaf zijn blonde krullenbol
kan ik het vensterkruis wel halen.
Van daar dan haal ik de deurklink wel
om naar de stalfloer af te dalen.”
*

“Spring dan maar. Ik houd me stil”,
sprak het Jezuskind hulpvaardig.

Want zelfs een vlo in hoge nood
is hulpverlening waardig.
*

Bij de aanloop voor de grote sprong
begon ze zich wat uit te rekken.
Ze trok haar pootjes tegen de buik
om uit het oortje te vertrekken.
*

Daar sprong de vlo met volle kracht
verzameld in haar pootjes.
Maar och... door onvoorzichtigheid
bewogen in de kribbe wat strootjes.
*

Zo kietelde er één strootje in het oor!
Dat was echt niet te vermijden.
Wat daarvan het gevolg wel was?
Dat zal u zo meteen verblijden.
*

Maria die bij het kribbeke zat
deed het deugd iets vreemds te merken,
terwijl Sint Jozef in de stal
druk doende was met werken.
*

Nu vraagt ge uzelf natuurlijk af
wat Maria zag en hoorde?
In een legende las ik laatst
deze wonderlijke woorden.
*

Terwijl de vlo weer veilig was
in een schapenstal vol schapen,
lag Jezus in het kribbeke
zoet van zaligheid te slapen.
*

Maria wenkte Jozef... “Kom!
Dit mag je beslist niet missen.”
Maar wát Sint Jozef had gemist,
daar kon hij slechts naar gissen.
*

Sint Jozef vroeg haar zeer verbaasd:
“Wat hoorde je dan en wat zag je?”
Maria fluisterde diep ontroerd:
“Het was zijn eerste schaterlachje”.
*

Wat wij nu allemaal wel,
maar Maria en Sint Jozef niet weten...
Is... dat er een piepklein deugnietje
in Jezus zijn oortje heeft gezeten.
*

Door dit wonder in die gammele stal
mogen wij er ons op beroemen,
dat wij dankzij een kietelende vlo
Kerstmis ‘De Blijde Boodschap’ noemen.

